

ΑΝΑΖΗΤΩΝΤΑΣ ΤΗΝ ΑΛΗΘΕΙΑ ... ΚΑΤΑΝΟΩΝΤΑΣ ΤΗΝ ΑΛΗΘΙΝΗ ΑΓΑΠΗ

Arthur Hillcoat

Προσφέρω τους ταπεινούς και γεμάτους αγάπη χαιρετισμούς στα ιερά πόδια του αγαπημένου μας Κυρίου και καλύτερου φίλου μας.

Κάποτε είχα αντιληφθεί ότι ο Σουάμι με αποκαλούσε λιοντάρι, αλλά δεν θέλω να φοβάστε! Στην πραγματικότητα δεν είμαι παρά μόνο μια μικρή γατούλα. Δεν έχω πολύ χρόνο για ιστορίες, αλλά θα σας διηγηθώ μερικές σύντομες. Ο Σουάμι όταν σχεδιάζαμε να κάνουμε αυτό το μακρινό ταξίδι, μας ζήτησε να μιλήσουμε για την ενότητα και την αγάπη. Κι αυτό πρέπει να κάνω.

Φέρτε το Γελαστό Λιοντάρι

Ας δούμε όμως πρώτα την Αγάπη και τη διασκεδαστική πλευρά του Σουάμι. Μια μέρα που βρισκόταν με τους μαθητές στο δωμάτιο και τους μιλούσε, βγήκε για λίγο έξω και χωρίς εκείνοι να μπορούν να Τον δουν με κάλεσε κοντά Του. Τότε του είπα: «Ορίστε, Σουάμι». Εκείνος απάντησε: «*Τα αγόρια θέλουν να σε δουν*». Είπα: «Να με δουν Σουάμι;» «*Ναι, θέλουν να σε δουν, πήγαινε μέσα*», μου απάντησε. Κι έτσι μπήκα κι εγώ στο δωμάτιο.

Μόλις με βλέπουν οι μαθητές, έβγαλαν έναν μεγάλο βρυχηθμό. Ήταν ξεκαρδιστικό. Τότε κατάλαβα ότι ο Σουάμι είχε σκαρώσει κάποιο αστείο. Όταν αργότερα συνάντησα κάποιο μαθητή, τον ρώτησα: «Προς τι αυτός ο βρυχηθμός όταν μπήκα»; Μου λέει: «Ω, ο Σουάμι μας πείραζε». Του λέω: «Τι εννοείς σας πείραζε»; Μου απάντησε: «Ο Σουάμι σήκωσε το μανίκι Του και κουνώντας το χέρι Του μας είπε, αν θα θέλαμε να δούμε ένα λιοντάρι». Οι μαθητές είπαν: «Ναι Σουάμι». Και έτσι φώναξε εμένα.

Βλέπετε ο Κύριός μας έχει μια όμορφη αίσθηση χιούμορ, πειράζει τους μαθητές κι εμείς γινόμαστε μέρος αυτού και είναι υπέροχο. Αλλά μερικές φορές παρασυρόμαστε και σε λάθη ...

Χρυσός Χορευτής

Στα 65^α γενέθλια Του είχαμε πάει το απόγευμα στο Στάδιο Χιλ Βιού, όπου υπήρχε ένα πολιτιστικό πρόγραμμα. Ο Σουάμι βρισκόταν στο κέντρο της ορχήστρας κι εγώ λίγα μέτρα μακριά Του, ενώ τα παιδιά έπαιζαν κάποιο θεατρικό έργο.

Είχε ανακοινωθεί από νωρίς ότι θα παρουσιαζόταν ένας ιδιαίτερος χορός του Σίβα και ανυπομονούσα πολύ να τον δω. Τότε μια πανέμορφη γυναίκα ήρθε στη σκηνή ντυμένη στα χρυσά, με μακριές υπέροχες βλεφαρίδες, χορεύοντας έναν υπέροχο χορό. Παραξευύτηκα και άρχισα να σκέφτομαι: «Πώς γίνεται αυτή η νεαρή κοπέλα να χορεύει μπροστά στον Σουάμι»; Όπως γνωρίζετε, στην Ινδία, όταν τα κορίτσια φτάσουν στην ηλικία των 12 ετών δεν χορεύουν πια μπροστά σε όλους. Έτσι ανησούχησα. Κοίταξα να δω αν ο Σουάμι ήταν καλά. Αλλά δεν υπήρχε στο πρόσωπό Του καμία αντίδραση. Ήταν απλά κενό!

Όταν τελείωσε ο χορός ο Σουάμι περπάτησε ήσυχα προς το μέρος μου και με ρώτησε: «Έχεις ξαναδεί ποτέ αυτόν τον χορό;» «Όχι Σουάμι, ήταν πολύ όμορφο», του απάντησα. «Ω ναι» μου απάντησε. Έβλεπα μια λάμψη στα μάτια Του και σκύβοντας από πάνω μου μού λέει: «Αυτό όμως δεν ήταν κορίτσι, ήταν αγόρι!» Οπότε, βλέπετε, αυτά τα λάθη συμβαίνουν καμιά φορά.

Στοργικός Θεός, όχι Περιοριστικός Θεός.

Τέτοιου είδους περιστατικά είναι πάρα πολλά, πρέπει όμως να προχωρήσω σε πιο σημαντικά. Όταν ήμουν πολύ νέος, στα πρώτα εφηβικά μου χρόνια, είχα τη λαχτάρα να μιλήσω για τον Θεό. Μια πολύ βαθιά λαχτάρα. Ευτυχώς κανείς δεν με είχε ρωτήσει, γιατί δεν θα ήξερα τι να πω. Όμως η λαχτάρα έκαίγε μέσα μου.

Θα πήγαινα σε οποιαδήποτε εκκλησία, όμως σύχναζα σε μία συγκεκριμένη. Εκεί υπήρξε κάποτε μια λογομαχία σχετικά με μία παραγγελία παγωτών. Στην τελευταία συνάντησή τους πρότεινα το εξής: «Τα αναψυκτικά να είναι εδώ και από εκεί να είναι τα παγωτά». Μία κυρία όμως με κάπως έντονο ύφος μου λέει: «Από πού παρήγγειλες τα αναψυκτικά;» Ενοχλήθηκα λίγο από τον τρόπο της, αλλά της απάντησα: «Από το 'Tramackeys'». Τότε εκείνη με επέπληξε. «Πώς τόλμησες να κάνεις κάτι τέτοιο;» μου είπε. Της λέω: «Μα τι λάθος έκανα; Δεν ξέρω. Εκεί έχουν τα καλύτερα αναψυκτικά!» Εκείνη μου απαντά: «Αυτό είναι απαράδεκτο, αυτοί είναι Καθολικοί!»

Έτσι έκανα πίσω, γιατί τη μια στιγμή μιλούσαν για έναν Θεό αγάπης και την άλλη στιγμή θεωρούσαν ότι ο Θεός αγαπάει μόνο εμάς και κανέναν άλλο. Δεν μπορούμε να περιορίσουμε τον Θεό, το μόνο που καταφέρνουμε όταν σκεφτόμαστε έτσι είναι να περιορίσουμε τον εαυτό μας.

Τέλος πάντων, θα σας μιλήσω για το τι μου είπε ο Σουάμι: «Ενότητα και Αγάπη». Πρώτον, δεν μπορούμε να έχουμε ενότητα αν δεν υπάρχει αγάπη. Δεύτερον, την ενότητα δεν πρέπει να την εννοούμε μόνο μέσα στο κέντρο μας.

Πρέπει πρώτα να εξετάσουμε τον εαυτό μας και γι' αυτό θέλω να σας μιλήσω σήμερα. Γιατί εάν δεν βρούμε και δεν κατανοήσουμε την αλήθεια θα ερχόμαστε ξανά και ξανά στη ζωή. Ο Ιησούς πριν 2.000 χρόνια είπε: «Το Βασίλειο του Θεού βρίσκεται εντός μας». Πόσο σημασία δώσαμε σ' αυτό τότε; Ασφαλώς η επικοινωνία εκείνον τον καιρό δεν ήταν τόσο καλή όσο είναι σήμερα.

Χρόνια πριν αναρωτιόμουν ξανά και ξανά: «Γιατί ο ΑΒατάρ, από τόσους ανθρώπους στον κόσμο, επέλεξε εμένα σ' Εκείνον»; Ο Σουάμι όμως είπε κάποια στιγμή: «*Εάν είχατε την τύχη να έρθετε σε Μένα, το χρωστάτε στον πρότερο βίο σας, στην αρετή που συγκεντρώσατε σε προηγούμενες ενσάρκώσεις σας*». Καλό είναι λοιπόν να παίξουμε καλούς ρόλους στη συγκεκριμένη αυτή ζωή.

Αλλαγή και Κατανόηση

Τι πρέπει να κάνουμε; Είναι απλό. Λέμε ότι πρέπει να αλλάξουμε ή να κάνουμε αυτό ή εκείνο. Πώς όμως; Πρώτα χρειάζεται να καταλάβουμε ότι το μόνο πράγμα που πρέπει να κάνουμε στη ζωή, όπως μας λέει και ο Σουάμι, είναι μια αλλαγή. Ο Σουάμι μάς έχει πει επίσης ότι αν αναζητούμε την αυτοπραγμάτωση ή τη φώτιση, τότε γινόμαστε εγωιστές. Το είπε αυτό με την έννοια ότι αναζητάμε κάτι για τον εαυτό μας, ενώ πρέπει να αναζητάμε εκείνα που θα μπορούσαμε να μοιραστούμε με τους άλλους.

Τι είναι πιο σημαντικό να αναζητήσουμε; Πιστεύω πως είναι η αναζήτηση για κατανόηση. Να κατανοήσουμε τι είναι η ζωή. Να κατανοήσουμε ποια είναι τα κατάλληλα βήματα που πρέπει να κάνουμε για να γνωρίσουμε την αλήθεια. Όσο περισσότερο το κατανοούμε αυτό, τόσο πιο απλή γίνεται η ζωή. Πρέπει να συνεχίσουμε να αναζητάμε τη γνώση, ώστε όταν έρθει η ώρα να είμαστε ανοιχτοί στην απόλυτη Αλήθεια.

Η αναζήτησή μας πρέπει να προέρχεται από την κατανόηση. Πρέπει να συνεχίσουμε να ψάχνουμε, μέχρις ότου η κατανόησή μας φτάσει σε ένα σημείο όπου αντιλαμβανόμαστε, ότι ακόμη και η προσπάθεια είναι εμπόδιο -γιατί δεν υπάρχει τίποτα στο οποίο πρέπει να φτάσουμε! Είστε αυτό, αυτήν ακριβώς τη στιγμή, αλλά δεν το ξέρετε. Η μεγαλύτερη δυστυχία προέρχεται από το γεγονός, ότι έχουμε λησμονήσει ποιος πραγματικά είμαστε.

Ο Σουάμι μάς προσφωνεί ξανά και ξανά «*Ενσάρκώσεις της Αγάπης*». Μας λέει επίσης ότι είμαστε Θεϊκοί. Αλλά Τον ακούμε πραγματικά; Ο Σουάμι μάς λέει όμορφα λόγια και είναι υπέροχο, αγαλλιάζει η ψυχή μας. Όταν όμως φεύγουμε από την παρουσία Του τα θυμόμαστε; Διαθέτουμε χρόνο να τα ενστερνιστούμε; Χωρίς την κατανόηση πώς θα μπορέσουμε να μάθουμε την Αλήθεια; Τι είναι αυτό που

στέκεται εμπόδιο; Είναι το γεγονός ότι νομίζουμε ότι είμαστε ξεχωριστές οντότητες και ότι έχουμε ελεύθερη βούληση και μπορούμε να κάνουμε πράγματα και να πετύχουμε πράγματα. Πόσο λυπηρό είναι να σκεφτόμαστε έτσι!

Το Μάθημα των Λαμπτήρων

Νομίζουμε πως είμαστε ξεχωριστοί. Θυμάμαι κάποτε ένα απόγευμα σε ένα ξενοδοχείο στην Μπενγκαλούρου ήθελα να γράψω ένα γράμμα. Αλλά δεν έβλεπα καλά. Όλα τα φώτα ήταν αναμμένα, αλλά ρίχνοντας μια ματιά στις λάμπες είδα ότι ήταν όλες των 25 watt. Ακόμα και 100 λάμπες να υπήρχαν των 25 watt, πάλι δεν θα έβλεπα καλά. Είπα λοιπόν στον διευθυντή: «Ο φωτισμός δεν είναι καλός και δεν μπορώ να δω καλά, μπορείτε να μου δώσετε μια λάμπα των 100 watt;» «Ω, βεβαίως» μου είπε και μου την έδωσε. Όταν την αντικατέστησα κι έβαλα τη λάμπα των 100 watt είχα άπλετο φως!

Μετά συλλογίστηκα ότι σε αυτό το κτήριο κυκλοφορεί ένα ηλεκτρικό ρεύμα. Αυτό το ρεύμα περιμένει να εκφραστεί σαν φως, αλλά η ποσότητα του φωτός εξαρτάται από την ποιότητα της λάμπας. Είπα τότε στον εαυτό μου: «Δεν είναι ακριβώς όπως ο Θεός; Το Θεϊκό ρεύμα δεν είναι έτοιμο να εκφραστεί σαν Αγάπη και Φως μέσα από κάθε ανθρώπινο λαμπτήρα; Όμως εξαρτάται από την ποιότητα του λαμπτήρα για το πόση Αγάπη και Φως μπορεί να εκφράσει».

Οπότε, πρέπει να αναρωτηθούμε, τι είδους λάμπα είμαστε. Πόση αγάπη και φως εκφράζουμε. Κάποιος μπορεί να είναι ικανοποιημένος με 25 watt. Άλλος με 75 ή 100 watt. Τότε πρέπει να αναρωτηθούμε, πόσο φως πραγματικά θέλουμε να εκφράσουμε. Κάποιοι μπορεί να πουν ότι θα ήθελαν να είναι λαμπτήρας των 100 watt. Άλλοι 500 watt και άλλοι ένα εκατομμύριο watt. Άλλοι μπορεί να θέλουν να εκφράσουν αυτό που δεν μπορεί να εκφραστεί. Αλλά αυτό δεν επιτυγχάνεται χωρίς γνώση και προσπάθεια να κατανοήσουμε.

Προβολή Βίντεο

Όλοι γνωρίζουμε, ότι το βίντεο είναι σπουδαία ιδέα. Τι συμβαίνει όταν βλέπουμε ένα έργο; Τα μάτια μας τείνουν να περιοριστούν σ' ένα τετράγωνο, όταν κοιτάμε την οθόνη. Κοιτάμε μόνο τι υπάρχει σ' αυτήν. Δεν ανησυχούμε για το κομμάτι που έχει παιχθεί -το οποίο θα μπορούσαμε να ονομάσουμε παρελθόν. Δεν φοβόμαστε για το τι θα έρθει σε λίγο στην ταινία που βλέπουμε -το οποίο θα μπορούσαμε να ονομάσουμε μέλλον! Παρακολουθούμε τι υπάρχει στην οθόνη εκείνη ακριβώς τη στιγμή. Βλέπετε, αν μπορούσαμε να ζήσουμε έτσι και στη ζωή μας, η ζωή θα ήταν πολύ πιο απλή.

Η Αναζήτηση και τα Βάσανα της Ζωής

Όταν αρχίσετε να ψάχνετε, τότε θ' αρχίσετε να βλέπετε αλλαγές. Το είδα αυτό αρκετά χρόνια πριν. Πέρασα πολλές δύσκολες καταστάσεις στη ζωή μου και συνήθιζα να κοιτάζω ψηλά και να λέω: «Θεέ μου γιατί σε μένα, γιατί σε μένα πάλι;» Και ήταν σαν να μου απαντούσε ο Θεός: «Γιατί όχι σε σένα; Και ορίστε λίγο ακόμα!» Γνωρίζετε το συναίσθημα; Ήμουν τόσο εκνευρισμένος και έκανα συνεχώς την ερώτηση: «Γιατί σε μένα;» Όταν όμως υποφέρουμε είναι μια μορφή της χάρης του Θεού, γιατί όταν πονέσουμε αρκετά, τότε αρχίζουμε την αναζήτηση. Και τότε αναρωτιόμαστε: «Ποιος είναι ο λόγος της ύπαρξής μας; Τι είναι Ζωή; Γιατί υποφέρουμε; Γιατί άλλοι φαίνεται να υποφέρουν λιγότερο από κάποιους άλλους; Ποιος είμαι αληθινά;» Μόνο τότε είναι που αρχίζουμε να παίρνουμε απαντήσεις. Τότε ο Θεός μάς απλώνει το χέρι Του και η ζωή μας αρχίζει να ξεδιπλώνεται με μεγαλύτερη κατανόηση. Όμως πρέπει πρώτα ν' αναρωτηθούμε. Να κάνουμε ερωτήσεις.

Γνωρίζουμε πως η ζωή είναι ωραία. Σε όποιο μέρος του κόσμου κι αν πάμε θα βρούμε αγάπη. Και το ενδιαφέρον είναι ότι συναντάμε πολύ αγάπη σε χώρες που έχουν υποφέρει πολύ, επειδή διαρκώς αναζητούν απαντήσεις. Αλλά όπως λέει ο Σουάμι: «Όλα είναι στη φαντασία μας». Είναι πολύ δύσκολο να το καταλάβουμε. Πρέπει όμως να συνεχίσουμε την προσπάθεια και κάποτε θα γίνει κατανοητό.

Μόνο ο Θεός υπάρχει. Τόσο απλά. Όλα τα άλλα που βλέπουμε, πίνουμε, γευόμαστε, μυρίζουμε, υπάρχουν μέσα στον Θεό. Όπως τα ψάρια μέσα στο ενυδρείο. Αυτό που είμαστε είναι αυτό στο οποίο υπάρχουν όλα. Ο Σουάμι μας το λέει ξανά και ξανά.

Μας λέει: «*Είσαι ο Θεός*»! Με τη διαφορά ότι μόλις το καταλάβετε αυτό δεν θα βγείτε στους κεντρικούς δρόμους να το διαλαλείτε! Το γνωρίζετε μέσα σας! Αν αρχίζετε να το φωνάζετε γύρω σας, θα δείτε ότι θα έρθει ένα αυτοκίνητο με δύο άντρες με άσπρα γιλέκα να σας πάει βόλτα για κάπου αλλού! Γι' αυτό είναι εδώ ο Σουάμι! Είναι ο Αβατάρ. Γιατί αναβάλλουμε την αναζήτηση συνέχεια; Γιατί δεν προσπαθούμε να καταλάβουμε τι μας λέει Εκείνος, ξανά και ξανά;

Η Πραγματική μας Φύση

Πριν μερικά χρόνια, συνέβη κάτι τραγικό! Ο Σουάμι σηκώθηκε και ήταν έτοιμος να δώσει μια ομιλία, αλλά ξαφνικά αποχώρησε, δηλώνοντας ότι δεν πρόκειται να ξαναμιλήσει! Ήταν τρομερό. Αναγκάστηκε να κάνει κάτι τέτοιο ο Αβατάρ, ενώ βρισκόταν ανάμεσά μας, για να Τον προσέξουμε! Ευτυχώς, μετά από δύο ημέρες μας έδωσε Ομιλία και μας εξήγησε: «Γιατί δεν Με ακούτε; Κανένας δεν ακούει! Σας έχω μιλήσει με όλους τους δυνατούς τρόπους. Πείτε Μου τι πρέπει να κάνω για να Με καταλάβετε»;

Όταν ο Αβατάρ συμπεριφέρεται έτσι, δεν αστειεύεται. Προσπαθεί να τραβήξει την προσοχή μας για να καταλάβουμε ότι η αληθινή μας φύση είναι αυτή για την οποία πάντα προσευχόμαστε. Ότι αυτό που είμαστε είναι αυτό που εκφράζεται στη μορφή του Σάι! Και ότι πρέπει να προσπαθήσουμε να το προσεγγίσουμε. Δεν αξίζει τον κόπο;

Όπως είπα πιο πριν ο Ιησούς είπε ότι η Βασιλεία του Θεού βρίσκεται μέσα μας. Γιατί αρνούμαστε τους εαυτούς μας; Γιατί περιορίζουμε τον Σάι; Γιατί περιορίζουμε τον Θεό με το να μην κάνουμε αυτήν την έρευνα; Αργότερα κατάλαβα ότι ο Θεός δεν περιορίζεται, αλλά ο άνθρωπος περιορίζει τον εαυτό του με το να μην προσπαθεί να κατανοήσει την αγνότητα των διδασκαλιών Του.

Πρέπει ν' αντιληφθούμε ότι η δική μας αληθινή φύση είναι ο Θεός. Μερικοί άνθρωποι λένε: «Και λοιπόν τι πρέπει να κάνω; Αν το συνειδητοποιήσω αυτό, ποιος θα κάνει τη δουλειά μου»; Βλέπετε εδώ υπάρχει μια παρεξήγηση. Το σώμα θα παραμείνει μέχρι την ώρα που θα αποχωρήσει. Το σώμα πρέπει να συνεχίσει το ρόλο που του ανατέθηκε σε αυτήν την ενσάρκωση.

(Συνεχίζεται στο επόμενο τεύχος...)

- Ο συγγραφέας ήταν Πρόεδρος του Συμβουλίου Σάτια Σάι της Αυστραλίας και για πολλά χρόνια επικεφαλής των Χριστουγεννιάτικων Εκδηλώσεων στο Πρασάντι Νίλαγιαμ.